

Στον δάσκαλο Σ., που ρωτά γιατί ο Χριστός έπρεπε να γεννηθεί και όχι απλά να εμφανισθεί.

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Ρωτήσατε, γιατί ο Κύριος Χριστός έπρεπε να γεννηθεί, και να μεγαλώσει, και να βασανισθεί; Γιατί δεν εμφανίσθηκε ξαφνικά με μιας από τους ουρανούς με τη μορφή ώριμου ανθρώπου όπως, κατά τους ελληνικούς μύθους, ο Απόλλων εμφανιζόταν στους ανθρώπους; Εντελώς ανάρμοστη σύγκριση! Πως μπορεί να συγκρίνεται ο πραγματικός άνθρωπος με μία παραίσθηση και ο αληθινός Θεός με φανταστικά τέρατα;

Όσο πιο ψηλά είναι ο ουρανός πάνω από τη γη, τόσο είναι υψηλή η σοφία του Θεού

πάνω από το λογικό του ανθρώπου. Κατά τη σοφία του Υψίστου ο Χριστός έπρεπε να εμφανισθεί στον κόσμο και σαν παιδί και σαν νεαρός και σαν ώριμος άνθρωπος, για να είναι σ' όλους προσιτός και να κερδίσει τους πάντες. Εάν Αυτός δεν ήταν ποτέ παιδί, θα ήταν ωχρός και κρύος ο λόγος Του: «Άφετε τα παιδιά έρχεσθαι προς με, και μη κωλύετε αυτά· των γαρ τοιούτων εστίν η βασιλεία των ουρανών» (Μαρκ. 10:14) και πάλι: «Αμήν λέγω υμίν, εάν μη στραφήτε και γένησθε ως τα παιδιά, ου μη εισέλθητε εις την βασιλείαν των ουρανών» (Ματθ. 18:3). Εσείς είστε δάσκαλος των παιδιών, και σαν δάσκαλος σκεφθείτε, πόσο διαφορετική θα ήταν η σχέση σας με τα παιδιά, εάν δεν είχατε υπάρξει κι εσείς παιδί.

Ο Χριστός αναμφίβολα μπορούσε να εμφανισθεί στον κόσμο και έτσι όπως το θέλετε εσείς αλλά, εάν το είχε κάνει, Αυτός δεν θα μπορούσε να είναι για το γένος των ανθρώπων εκείνο που Αυτός ήθελε να είναι, δηλαδή Δάσκαλος και Σωτήρας όλων, και παράδειγμα όλων των γενεών.

Εσάς σας ταλαιπωρεί αυτό που σκέφτεστε, ότι ο Κύριος με την ασυνήθιστη γέννησή Του μεγάλωσε για το λογικό μας το μυστήριο του Είναι Του. Αλλά το μυστήριό Του, δεν θα ήταν πολύ μεγαλύτερο και ακατανόητο, εάν Αυτός ξαφνικά κατέβαινε ανάμεσα στους ανθρώπους, έξω από κάθε συγγενικό δεσμό με τους ανθρώπους; Δεν θα μιλούσε ο κόσμος σ' αυτή την περίπτωση γι' Αυτόν σαν για κάποιο φάντασμα; Τότε και το πρόσωπό Του, και μαζί μ' αυτό και η διδασκαλία και η θυσία Του, θα έχαναν την πραγματική βάση και την πραγματική σημασία. Αφού εάν ήταν φάντασμα, ποιός από μας θα άκουγε και θα προσπαθούσε να μιμηθεί ένα φάντασμα;

Ακόμα έπρεπε να γεννηθεί ο Κύριος μας, και ακριβώς με τον τρόπο που γεννήθηκε, για να δείξει μ' αυτό τη δυνατότητα και για να τονίσει τη σημασία της δικής μας πνευματικής γέννησης, που στέκετε στο κέντρο της διδασκαλίας Του περί του ανθρώπου. Κατά τον λόγο Του: «Εάν μη τις γεννηθή άνωθεν, ου δύναται ιδείν την βασιλείαν του Θεού» (Ιωάν. 3:3). Όπως Αυτός γεννήθηκε εκ του αγίου Πνεύματος από το υπερκαθαρό σώμα της Παρθένου Μαρίας, έτσι μπορούμε κι εμείς να γεννηθούμε πνευματικά εκ του Αγίου Πνεύματος στην καθαρότητα της ψυχής μας. Οι μεγάλοι ορθόδοξοι πνευματικοί γέροντες ανέκαθεν δίδασκαν, ότι η νέα γέννηση του ανθρώπου γίνεται υπό τον όρο της παρθενικής καθαρότητας της ψυχής. Μ' άλλα λόγια οι ψυχές οι οποίες καθαρίζουν εντελώς, ακόμα και από αμαρτωλές σκέψεις, γίνονται παρόμοιες με την αγία Κόρη, και αξιώνονται με την ευδοκία του Θεού να γίνουν κατοικία του Χριστού. Εάν η γέννηση του Χριστού εκ της Παρθένου

Μαρίας είναι δύσκολα κατανοητή για τον κοινό νου, είναι εξαιρετικά ωφέλιμη και ενθαρρυντική για όλους εκείνους οι οποίοι θα επιθυμήσουν την πνευματική ηθική αναγέννηση του είναι τους.

Γι αυτό, ησυχάστε, και ευχαριστήστε την αιώνια Σοφία επειδή ο Σωτήρας του γένους των ανθρώπων εμφανίσθηκε έτσι όπως ο ίδιος θεώρησε ως καλύτερο. Και φώναξτε μαζί με τον απόστολο Παύλο: «Ὁ βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού» (Ρωμ. 11: 33). Και χαιρετήστε τα παιδιά σας στο σχολείο με την παιδική χαρά:

Ο Χριστός γεννήθηκε, παιδιά

Από το βιβλίο: «Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...»

Ιεραποστολικές επιστολές Α

Εκδόσεις «Εν πλω»

Πηγή: hristospanagia.gr